

Mióta foglalkozol pedagógiával, mit jelent számodra ez a hivatás?

Már az első évtől (2015) kezdve nagyon érdekelték a pedagógiai tárgyaim és rendkívül sajnáltam, hogy kevés van belőlük a tanárképzésben, mert azt éreztem, hogy általuk kapok sokkal többet a diszciplináris felkészítésnél, az itt megtanult dolgok adják meg a tanárság esszenciáját. Negyedévben döntöttem el, hogy szeretnék a pedagógiával foglalkozni, szeretném ezt kutatni. Azóta szerencsére nagyon sok szalon kötődöm az Intézethez is és a neveléstudományhoz.

Melyik kategóriában veszel részt az OTDK-n?

Nevelélmélet szekcióban fogok indulni.

Mesélj a kutatásodról! Mi a témád? Miért ezt a témát választottad? Miért tartod fontosnak?

Valójában a téma talált meg engem, ugyanis a Pedagógusok, Pedagógus szakmai közössége, Pedagógusképzés Kutatócsoport demonstrátoraként kaptam egy felkérést szeptemberben, hogy egy lehetséges mentorrendszerrel kapcsolatban indítsunk igényfelmérést a hallgatók között. Ez a kezdeményezés Vámos Ágnes emlékére indult el.

Ekkor döntöttem el, hogy szeretném a pedagógia BA és a neveléstudomány MA szakos hallgatók tanulástámogatással kapcsolatos igényeiből, a mentorálás lehetőségeiről írni a pályamunkát.

Azt gondolom, hogy a mentorálás egy nagyon fontos terület többek között a felsőoktatásban is, erre rengeteg hazai és nemzetközi jogyakorlatot látunk. Tanárjelöltként közvetlen módon is kapcsolódom a mentoráláshoz, ráadásul olyan szerencsés vagyok, hogy (még ha nem is szervezett keretek között) de remek "mentoraim" vannak az Intézetben, akik folyamatosan támogatnak és motiválnak.

Mi motivált az OTDK-ra való jelentkezésre?

Egyrészt maga a téma és a benne rejlő lehetőségek nagyon megfogtak, másrészt remek kihívásnak éreztem, amit mindenképp meg akartam lépni a Neveléstudományi Doktori Iskolába való jelentkezésem előtt.

Mi volt a legnagyobb nehézség a kutatás folyamata során?

A legnagyobb nehézséget az adatgyűjtés jelentette, pontosabban az, hogy legyen elég adat a dolgozathoz. A másik nehézség az időmenedzsment volt.

A kutatás és az egyéb tanulmányok összeegyeztetése mennyire okozott nehézséget?

Talán ez volt a legnagyobb kihívás ebben az évben, ugyanis a végzős év feladatai, valamint a többi számomra nagyon fontos vállalásom (pl. Tanár Leszek! Hallgatói Műhely) mellett

rendkívül nehéz az egyensúlyozás az elvárások között. De szerencsére lassan minden a helyére kerül, ez már a finish, és remélem olyan eredményekkel zárul, amiket várok.

Milyen segítséget/ támogatást kaptál az egyetemtől, az intézettől?

Természetesen a legtöbb segítséget és támogatást témavezetőmtől, Dr. Misley Helgától kaptam, aki nélkül nem jutottam volna el az országos fordulóig és aki folyamatosan támogat minden lépésben. Hálás vagyok Salát Magdolnának is, aki bátorított abban, hogy ezt a témát válasszam, és aki azóta is támogat a munkámban.

Továbbá nagyon hálás vagyok a Pedagógusok, Pedagógusok szakmai közössége, Pedagógusképzés Kutatócsoportnak, ahol immár második éve vagyok demonstrátor. Rengeteget tanultam és fejlődtem ez idő alatt, hála ennek a szakmai közösségnek.

Mik a terveid a jövőre nézve? Tovább viszed esetleg ezt a témát? Maradt még benne potenciál?

Nagyon örülök, hogy rám talált ez a téma. Azt gondolom, hogy amit a mentorálásról megtanultam a kutatás során a későbbiekben is hasznos lesz. A tudományos érdeklődésem és az elköteleződése a tanárképzés iránt más téma felé sodort, de nem kizárt, hogy a kettő még fog kapcsolódni egymáshoz.

Mit javasolsz, milyen tapasztalatokat osztanál meg a jövőbeli TDK-n, OTDK-n részt vevő hallgatókkal?

Az első és legfontosabb, hogy a hallgató szeresse a témáját, mert ez fogja hajtani előre a kutatás egész folyamatában. Olyan témát kell tehát választani, amiben beleszeret az ember.

Nagyon fontos az is, hogy jó időbeosztást készítsen: ütemezze be, hogy mikor melyik lépését, szakaszát fogja a kutatásának kivitelezni. Így az energiával is tud gazdálkodni és el lehet kerülni a kapkodást a végén, ami hozzásegíti egy eredményes pályamunka elkészítéséhez.